

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

A N D R I A

Non dubium est quin uxorem nolit filius :
Ita Dauum modo timere sensi , ubi nuptias
Futuras esse audiuit . sed ipse exit foras .

ACTVS PRIMI SCENA II.

DAVVS, SIMO.

D. Irabar, hoc si sic abiret: et heri semper lenitas,

M Verebar, quorsum euaderet.

Qui postquam audierat non datum iri filio
uxorem suo,

Nunquam cuiquam nostrum uerbum fecit, neque id
egre tulit.

S. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo.

D. Id uoluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio,
Sperantes iam amoto metu, interea oscitantes opprimi,
Ut ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias:
Astute. S. carnufex quæ loquitur? D. herus est, neque
præuideram.

S. Daue. D. hem, quid est? S. e hodie ad me. D. quid hic
uolt? S. quid ais? D. qua de re? S. rogas?

Meum gnatum rumor est amare. D. id populus curat
scilicet.

S. Hoccine agis, an non? D. ego uero istuc. S. sed nunc
ea me exquirere,

Iniqui patris est: nam, quod antehac fecit, nihil ad
me attinet:

Dum tempus ad eam rem tulit, scilicet animi ut exple-
ret suum:

Nunc

Nunc hæc dies aliam uitã affert, alios mores postulat.
Dehinc postulo, siue æquum est, te oro Daue, ut redeat
iam in uiam.

D. Hoc quid sit? S. omnes qui amant, grauitèr sibi da-
ri uxorem ferunt.

D. Ita aiunt. S. tum si quis magistrum cepit ad eam rem
improbum,
Ipsum animum ægrotum ad deteriore[m] partem ple=
runque applicat.

D. Non hercle intellego. S. non? hem. D. non: Da-
uus sum, non Oedipus,

S. Nempe ergo aperte uis, quæ restant, me loqui. D.
sane quidem.

S. Si sensero hodie, quidquam in his te nuptiis
Fallaciis conari, quo fiant minus;
Aut uelle in ea re ostendere, quàm sis callidus:
Verberibus cæsum te in pistrinum Daue dedam usque
ad necem,

Ea lege, atque omine, ut, si te inde exemerim, ego
pro te molam.

Quid, hoc? intellextin? an nondum etiam ne hoc
quidem? D. immo callide:

Ita aperte ipsam rem modo locutus: nihil circuitione
usus es.

S. Vbiuis, facilius passus sim, quàm in hac re, me dea
ludier.

D. Bona uerba quaeso. S. irrides? nihil me fallis, sed
dico tibi,

Ne temere facias, neque tu hoc dicas tibi non prædi=
ctum, caue.

A N D R I A

ACTVS PRIMI SCENA III.

D A V V S.

Nimvero Daue nihil loci est segnitiae, neque
e socordiae,

Quantum intellexi modo senis sententiam
de nuptiis.

Quae si non astu prouidentur, me, aut herum pessundas
bunt.

Nec, quid agam, certum est, Pamphilum ne adiutem,
an auscultem seni.

Si illum relinquo, eius uitae timeo; sin opitulor, huius
minas:

) Cui uerba dare difficile est. primum iam de amore, hoc
comperit:

Me infensus seruat, ne qua faciam in nuptiis fallacia.

Si senserit, perij; aut, si libitum fuerit, caussam ceperit,

Quo iure, quaque iniuria praecipitem in pistrinum dabit.

Ad haec mala hoc mi accedit etiam: haec Andria,

Sive ista uxor, sive amica est, grauida e Pamphilo est:

Audireque eorum est operaepretium audaciam:

) Nam inceptio est amentium, haud amantium:

Quicquid peperisset, decreuerunt tollere:

Et fingunt quandam inter se nunc fallaciam,

Ciuem Atticam esse hanc: fuit olim quidam senex,

Mercator: nauem is fregit apud Andrum insulam:

Is obiit mortem: ibi tum hanc eiectam Chrysidis

Patrem recepisse orbam, paruum. fabulae.

Mihi quidem non hercle fit uerisimile.

Atqui ipsis commentum placet.

sed